

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 48

Presidència de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí

Sessió celebrada dia 14 de maig del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 596/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (I). 1034
 - 2) RGE núm. 597/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (II). 1034
 - 3) RGE núm. 598/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (III). 1036
 - 4) RGE núm. 599/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (IV). 1036
 - 5) RGE núm. 600/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (V). 1036
-
-

6) RGE núm. 601/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (VI). 1039

II. COMPAREIXENÇA RGE núm. 419/13, sol·licitada pel Grup Parlamentari MÉS, de la senadora en representació de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Sra. Maria Antònia Garau Juan, per tal d'informar sobre les esmenes que ha presentat als pressuposts generals de l'Estat per al 2013 i els resultats al respecte. 1040

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, benvinguts a tots i a totes. En primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Miguel Jerez substitueix Vicent Serra.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Sr. Presidente, Alejandro Sanz sustituye a Santiago Tadeo.

EL SR. PRESIDENT:

També molt bé. Res més? Idò passam al primer punt de l'ordre del dia relatiu a les preguntes amb RGE núm. 596, 597, 598, 599, 600 i 601/13.

Assisteix a la sessió el conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, Sr. Gabriel Company i Bauzá, acompanyat del Sr. José María Vicente i Martorell, director d'Espais de Natura Balear; de la Sra. Olivia Cortés i Jones, cap de Gabinet, i del Sr. Andrés Lasaga i Fernández, cap de Premsa.

Per formular la primera pregunta... bé, en primer lloc, dir que hi ha sis preguntes que totes vénen per part del diputat Sr. Diéguez, no sé si vol que les tractem una a una, si vol agrupar algunes, com vol que ho fem?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Las agruparíamos en tres bloques, el primer bloque sería las preguntas 596 y 597 que van acerca de si está vigente ese convenio en este momento; las otras, la 598, 99 y 600 serían un segundo bloque, acerca de la legalidad del citado convenio, y quedaría la última, la 601, sin perjuicio de que si en las anteriores pues encontraríamos ya una respuesta satisfactoria a esa pregunta pues probablemente renunciaríamos a ella. En principio tendríamos estas tres preguntas.

I.1) Pregunta RGE núm. 596/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (I).

I.2) Pregunta RGE núm. 597/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (II).

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò, començarem per formular les preguntes RGE núm. 596/13 i la 597/13, relativa a cessió parcial de Son Real i l'altra relativa a cessió parcial, com a segona pregunta.

Intervé el diputat Sr. Diéguez i Seguí, per un temps de deu minuts. Té la paraula, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Se tratan de preguntas que procedían de un determinado tema, que es la cesión parcial de un trozo de la finca de Son Real. Las dos primeras preguntas que queremos formular, porque prácticamente tienen el mismo contenido la 596 y la 597, se interrogaba acerca de si se ha cancelado, por parte del Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, el convenio firmado entre la Fundación Balears Sostenible y la Associació Podenco Blanco para la cesión parcial de la finca de Son Real. Y en cualquier caso, como dice la 597, ¿por qué motivo no se ha cancelado este convenio? Se trata de un convenio que se firmó en fecha 2 de noviembre de 2011 entre el Sr. Jorge Campos Asensi, en aquel momento director general de la entidad Fundació Balears Sostenible, Fundación Balears Sostenible mejor, es como está expuesto en el texto, que después ha pasado dicha fundación y la finca a ser gestionado por la conselleria a la que nos dirigimos en este momento.

Y de otra parte, firma el convenio la Sra. Margarita Reina, quien dice ser representante de la Compañía Recreación Podenco Blanco, aunque no es su representante legal, ignoramos con qué poderes o con qué funciones firmó dicha señora el convenio, no constan, simplemente se dice en el convenio que se le reconocía la capacidad legal, pero no consta en virtud de qué circunstancia tenía poder para representar a dicha sociedad, lo que ya nos sorprende. Nos implica una cierta relación de confianza o de conocimiento con esta señora pues se debería suponer que debía representarlo porque documento no han ninguno, se supone que debía ser, ya digo, por el conocimiento personal que se debía de tener por lo que se cree

que dicha señora representaba a la fundación, porque, ya digo, en aquel momento no era la representante legal de la fundación. No figuran tampoco sus datos identificativos, como normalmente suele ser el número del carnet de identidad, tampoco en el convenio, lo cual indica una mayor relación de confianza, si cabe, con dicha persona.

El objeto de ese convenio era hacer, desarrollar actividades conjuntas, significa que tanto la propiedad de la finca como la empresa que firmaba el convenio tenían que conjuntamente hacer una serie de actividades para el buen fin de los objetivos de cada una de las entidades suscribientes. La colaboración se decía que era de carácter económico y técnico, si bien no se fijaban los términos económicos del convenio ni tampoco los términos técnicos. No se decía ni la capacidad económica ni la capacidad técnica que tenía para el objeto de contrato tan difuso que, además, no se aparecía en el texto.

Sobre el desarrollo de las actuaciones se decía que era interés de la fundación poner a disposición de la Compañía de Recreación Medieval Podenco Blanco un espacio de 3.000 metros cuadrados, ni más ni menos, en la finca pública de Son Real, en una zona no boscosa, cerca de las casas donde pudieran desarrollar cómodamente sus actividades. Ya aquí empieza a disociarse lo que era una actividad conjunta a que se cede para que haga sus propias actividades, no para hacer ninguna actividad conjunta porque no está prevista ni estipulada en el convenio la ejecución de ninguna actividad conjunta.

Esas actividades era, por ejemplo, levantar un campamento a semejanza de las ilustraciones del siglo XIII y XIV, juegos, deportes y eventos medievales. Y así también se decía que la Compañía Recreación Medieval tenía intención de realizar actividades como sección de esgrima antigua, con el noble arte de la espada, que sería dirigido por la Sala de Armas Tercio Nuevo; sección militar, con tácticas y técnicas de batalla medieval, con líneas de escudos, lanzas y arquería; sección de danzas, curiosamente también, recreación de danzas cortesanas que hacen partícipe al público o danza oriental con bailarinas, eso sí, profesionales, supongo que para garantizar el éxito del espectáculo. Y por último, sección musical, “músicos con instrumentos históricos tocan en directo arropando las danzas, actividades, batallas y desfiles”, y ello añadiendo una actividad, una amplia muestra de nuestra vida civil con personajes como “el obispo y la bruja, malabaristas, damas, artesanos, arqueros, vikingos -que ignoraba que pertenecieran a nuestra vida civil-, caballería, nobles y plebeyos”, que esos sí que los hay.

Estas eran las actividades que preveía llevar Podenco Blanco dentro de la finca, y se suponía que de forma conjunta con las autoridades públicas con las que hacía el convenio, pero solamente, parece ser por lo que se desprende del convenio, que de conjunto no tenía nada y que simplemente era decir, os dejamos la finca para que podáis jugar a vuestras cosas, dicho en palabras más sencillas. Ellos se comprometían, eso sí, a crear el menor impacto ambiental y a asumir el coste del material que conllevara dichas actividades, menos mal, menos mal.

Duración del convenio, cinco años, ni más ni menos, cinco años y “se entenderá prorrogado tácitamente si ninguna de las partes no lo denuncia por una duración mínima de un mes”, y si cambiara naturalmente la finca pública Son Real de titularidad el nuevo titular, en este caso su conselleria, en concreto creo que es Espais Natura Balear quien lo tiene asignado, pues se subrogará en el cumplimiento del convenio.

En fin, el contrato es un contrato, y finalizo con esto, de naturaleza civil, es decir, no es un contrato administrativo sino de naturaleza puramente civil, sometido a los tribunales de orden civil y que, en teoría, ha venido desarrollando sus efectos. Ya pregunté acerca de este convenio y lo que me interesaba era saber si dicho convenio había sido cancelado o estaba cancelado, curiosamente he recibido hace poco contestación por parte de una conselleria ajena a la suya, se lo digo para que lo tenga en cuenta llegado el caso, de la Conselleria de Turismo recibí la semana pasada o hace un par de semanas unas respuestas diciéndome, unas comunicaciones diciéndome que dicho convenio no había sido cancelado y estaba plenamente vigente, con lo cual creo que la respuesta que me dará a las primeras es que el convenio sigue vigente. Entonces, lo que me interesaría saber es por qué motivo no se ha cancelado, si es que no se ha cancelado y sigue vigente como asegura la Conselleria de Turismo y qué razones motivan para que este convenio esté en funcionamiento en estos momentos.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Li contesta el conseller d'Agricultura, també per un temps de deu minuts. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, bé, quan es va transferir la finca pública Son Real des de l'Agència Balear de Turisme de Balears es va transferir a Espais de Natura Balear, el personal, els drets, les obligacions relacionades amb Son Real. Espais de Natura Balear es va subrogar amb els contractes, convenis, préstecs, etc., de la Fundació Balear Sostenible i efectivament, ho ha dit vostè, bé, que pràcticament ha llegit totes les clàusules i condicions que estan dins aquest contracte, el conveni signat entre la Fundació Balears Sostenible i l'Associació Podenco Blanco posava a disposició d'aquesta associació uns 3.000 metres quadrats de la finca, prop de les cases, perquè es pogués desenvolupar les activitats a canvi que aquestes fossin visibles, accessibles per al públic, visita a la finca, etc., com molt bé ha llegit vostè el que deia el contracte.

En el moment en què l'Agència de Turisme de Balears cedeix la propietat de la finca a la comunitat autònoma de les Illes Balears aquesta finca passa a ser de domini públic i llavors des de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori varem començar a actuar.

El passat dia 8 de març de 2013 es va resoldre el conveni de mutu acord i hem de fer constar, a més, que d'ençà que Espais de Natura Balear gestiona aquesta finca no s'ha duit a terme cap activitat ni una, i que tenguem constància, tampoc abans, amb relació a activitats previstes en aquest conveni amb l'Associació de Podenco Blanco.

Per tant, des de ja fa tot una sèrie de mesos aquest conveni està cancel·lat ... de mutu acord. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Diéguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, me gustaría... realmente me llama la atención que me diga que está cancelado porque, ya le digo, le puedo exhibir las respuestas dadas, evidentemente la conselleria en este momento ya no era competente, la Conselleria de Turismo al respecto, asegurando que no estaba ni estaba previsto cancelarlo. Y me alegro que haya habido ese cambio de opinión en el Govern porque el Gobierno es solidario, el Gobierno es solidario, Sr. Conseller.

Le quería preguntar naturalmente al respecto, visto que ya lo ha cancelado y lo ha resuelto por lo visto de mutuo acuerdo, ¿cuáles son los motivos? O sea, ¿no le parecía tentador que hubiera allí estos espectáculos de danzas orientales, formación de escudos, lanzas, etc., con vikingos incluso y demás? O sea, ¿cual era su opinión al respecto?, ¿le parecía que era una cosa correcta?, ¿lo ha liquidado porque era algo incorrecto, porque no servía para nada? Porque evidentemente si era algo útil, válido, aceptable y de interés público pues lo normal era que lo hubiera mantenido. Yo entiendo, yo si hubiera estado en su lugar naturalmente que lo habría resuelto, pero yo lo habría resuelto por unos motivos determinados y que tengo muy claros. Lo que me gustaría saber, evidentemente, es por qué motivo procedió a esa resolución, si se inició algún expediente al respecto, cómo se desarrollaron las conversaciones con Podenco Blanco para llevar a cabo esta resolución y por qué motivo se resuelve justamente en el mes de marzo y no por ejemplo en enero de este año, por qué se escogió justamente el mes de marzo, ¿hubo conversaciones que se prolongaron?, ¿hubo intentos de llegar a un acuerdo? En fin, quisiera que me explicara las circunstancias de dicha cancelación.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Conseller, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, moltes gràcies. Bé, realment el fet que nosaltres no renovem i de fet cerquem la resolució del conveni, perquè és a instàncies nostres, igual que ens passa amb els altres convenis que miram, alguns ja han caigut per ells mateixos, altres no s'executen, etc., doncs, el que feim és procedir a la resolució,

per què? Home, vostè mateix m'ho va demanar en el Ple que no era convenient després que nosaltres posàssim unes taxes per ocupació pública, per tant vaig procurar fer-li cas i vaig creure que també era una raó suficient. Però realment, la raó, quina és?, que dins l'entorn d'Espais de Natura, dins l'objecte social d'Espais de Natura tampoc no hi entra. Les dues raons pesen i nosaltres el que varem fer va ser, formalment dir que tenint en compte l'extinció de l'entitat per la qual es va formalitzar el conveni i el canvi jurídic de l'ens al qual es va subrogar i el sistema de gestió de la finca, nosaltres consideràvem convenient resoldre el conveni i no varem tenir cap problema ni un amb aquesta associació.

Per tant, es va procedir a cancel·lació. De fet, com molt bé vostè va apuntar, jo som de la mateixa opinió que en el moment en què nosaltres posam unes taxes per ocupació de finques públiques, etc., o bé s'havia de fer una addenda en aquells conveni o bé s'havia de procedir a la resolució, nosaltres, dins del que nosaltres tenim previst dins la finca, crèiem que era molt millor optar per la resolució. I és el que varem fer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 598/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (III).

I.4) Pregunta RGE núm. 599/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (IV).

I.5) Pregunta RGE núm. 600/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (V).

Consegüentment passam a les següents preguntes que són la RGE núm. 598/13 i la 599/13, i la 600 si n'és el cas. La 598 és relativa a la cessió parcial de Son Real, també, i la següent és també relativa a Son Real, quarta part, i si n'és el cas, com ha dit el Sr. Diéguez, també continuàrem amb el mateix tema, amb la cessió parcial de Son Real.

Té la paraula per un temps de deu minuts, Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias. Para aclarar un poco las tres preguntas a que me voy a referir ahora, la primera se refiere a si considera, el Sr. Conseller, que es legal el convenio que se firmó entre la Fundació Balear Sostenible y la Asociación Podenco Blanco para la cesión parcial de dicha finca. La segunda pregunta al respecto, que es la 599, preguntaba si tenia previsto denunciar ante el Ministerio Fiscal el convenio firmado entre la Fundación y la Asociación Podenco Blanco. Y la tercera, que era la 600, la 600 se refería también sobre si había solicitado algún informe a la Abogacía acerca de la legalidad del convenio firmado entre estas dos asociaciones, quedando la 601 para una última intervención, si es el caso.

Las tres preguntas, a fin de cuentas, a lo que vienen a incidir es en lo siguiente, es en la legalidad del convenio. Es decir, nos encontramos con un convenio para la cesión de 3.000 metros cuadrados de una finca pública mediante un contrato civil a una asociación con un, ya lo hemos visto, representante de dudosa legitimidad para firmar el contrato y para unos fines que no son propios de la administración pública, por mucho que se nos diga, ni siquiera de los entes instrumentales y que simplemente lo que busca es poner a disposición de una asociación un terreno público para que haga exclusivamente allí sus actividades, entonces, claro, esto nos suscita muchas dudas de legalidad.

Entiende este diputado que, incluso antes de la aparición de la Ley de tasas, un convenio de estas características, por el cual se ceden gratis por cinco años 3.000 metros cuadrados de una finca pública pues tiene un cierto carácter -siendo tolerante, digámoslo así-, arbitrario, puesto que no parece, y de hecho hasta ahora no he oído que hubiera ninguna atención a principios razonables de interés público que amparen dicha contratación.

Por eso, esas preguntas lo que vienen a plantearle, Sr. Conseller, es si considera que dicha cesión se encontraba, en términos de legalidad suficientemente soportables para que pudiera haber tenido lugar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies. Bé, encara que tal vegada repetiré qualque cosa perquè venia per fer les preguntes una a una el conveni indicat forma part del conjunt de negocis inherents a la gestió de la finca pública de Son Real, que es va adscriure a l'entitat Espais de Natura i amb anterioritat, com sabeu, corresponia a la Fundació Balears Sostenible.

La propietat de la finca era de la Fundació Balears Sostenible, per tant, nosaltres no hem entrat a valorar la legalitat d'un conveni entre aquella associació o aquesta fundació i l'Associació del Podenco Blanc. Una vegada afectada la finca al domini públic, per part de la Direcció General de Patrimoni, Contractes i Obres, es va transferir a Espais de Natura la gestió i a partir d'aquí és quan nosaltres realment hi entram. Llavors, aquesta finca, des de la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient hem començat a revisar contractes i, ja dic, alguns s'han resolt, alguns ja hem vist que estaven pràcticament extingits *per se* i hem procurat, doncs, tenir-ho un poc ordenat.

La cessió de domini públic es realitza mitjançant concessió o amb una taxa per ocupació, per tant, nosaltres en el moment que treim crec que era la Llei 15/2012, per a realització d'activitats, aquesta llei va modificar l'11/98, de 14 de desembre, sobre el règim específic de les taxes de la comunitat autònoma, i aquí és quan també nosaltres creim que hi ha un punt d'inflexió, i pel que fa a la finca pública de Son Real doncs es va preveure l'ús dels equipaments d'aquesta finca amb una taxa de 1.000 euros per dia i una altra taxa en general per a totes les finques públiques, això també ho hem debatut algunes altres vegades, per a la realització d'esdeveniments dins les finques públiques fora d'equipaments amb una taxa també de 750 euros per dia.

Bé, aquests equipaments, en alguns casos, es poden oferir per a la realització d'activitats privades o públiques, sempre que no interfereixin en el seu funcionament ordinari o en l'objecte de la seva creació.

Nosaltres, sincerament, amb relació a les tres preguntes que em fan, si és legal? Nosaltres entenem que amb l'anterior fundació es varen fer les passes pertinents per poder firmar aquests convenis. Si tenim dubtes o si hem demanat a l'Advocacia de la comunitat autònoma, dir-los que no, el conveni, pel que em marquen a mi, a més, era per al desenvolupament de programes i projectes de cooperació conjunta, no tenia contingut econòmic, el seu objecte estava inclòs entre els fins de la fundació i a més a més no es va posar en vigor. És a dir, no hi ha possibilitat de res de res.

Si tenim previst denunciar-ho davant el Ministeri Fiscal, idò, també li dic que en principi, que nosaltres no, no tenim dins les nostres previsions res de tot això.

Molt bé, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula, Sr. Diéguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, desde luego la paradoja siempre llama la atención y me llama la atención que no entre a valorar la legalidad de la herencia recibida, porque evidentemente como ya he dicho para usted esto fue la herencia recibida, la herencia recibida de su compañero de gobierno.

Su compañero, el Sr. Delgado, le deja a usted esta finca con los bienes y demás que le corresponden en, digámoslo así, herencia para entendernos y me llama la atención porque me consta que ustedes sí que han pedido muchos informes y han puesto muchas cosas en manos del Ministerio Fiscal sobre la herencia recibida, ¡ah!, claro, sólo de la herencia recibida de otros, no de la de los propios.

Me dice que se dieron los pasos adecuados para firmar..., que supone que se darían los pasos adecuados para hacer este convenio, pues no se dio ninguno, no hay ningún paso adecuado, no hay ningún paso, se hizo y ya está, sin ningún paso de ningún tipo, por lo menos por lo que nos consta a nosotros y si ha habido alguno se nos ha mantenido escondido. Todo lo que hemos preguntado acerca de pasos adecuados que se podrían haber dado, no se ha dado ninguno.

¿Que estaba entre los fines de la fundación? ¡Hombre!, yo creo que no estaba entre los fines de la fundación barrera sostenible el que otros hagan cosas en sus fincas porque a fin de cuentas el convenio era para que otros hicieran cosas en sus fincas que eran de interés particular de esta gente. Me dice que no se llegó... creo que he entendido que no se puso en vigor, que no llegó a desarrollarse ninguna actividad o algo así. Sí que se hizo actividad, me consta, aunque el día que iniciaron una actividad se puso a llover, el cielo a veces es más sabio que los que hacen convenios por parte del Gobierno y disuadió a los vikingos, bailarinas y demás de concentrarse en la finca pública, gratis total, en sus 3.000 metros cuadrados o sea, que hacerse algo, sí que se hizo, ahora, ¿que es legal?, no, es totalmente ilegal, es totalmente ilegal.

Mire, el artículo 63 de la Ley de Patrimonio de la comunidad autónoma prevé los requisitos de las cesiones gratuitas de uso y se dice que los bienes de inmuebles patrimonio de la comunidad autónoma, esto forma parte del patrimonio de la comunidad autónoma por medio de una fundación y luego por medio de su ente empresarial, se dice que podrán cederse aquellos cuya afectación o explotación no se juzgue previsible.

Hombre, decir que la finca de Son Real no se juzgaba, su afectación o explotación, previsible es mucho decir puesto que, evidentemente, la finca de Son Real ha tenido una dedicación y una utilización determinada durante muchísimo tiempo, o sea sí que estaba en uso... sí que estaba, díganoslo así, en una determinada explotación, no hacia falta que se juzgara previsible porque lo estaba.

Entonces, los que no estuvieran en afectación o explotación o que no se juzgue previsible pueden cederse gratuita y temporalmente en su uso para finalidades de utilidad pública, evidentemente. Parece evidente, pero no le parecía tan evidente al Sr. Campos cuando cedió a unos amigos suyos la finca para que fueran, ya digo, con sus arqueros, lanzas, armas y bagajes a jugar a la finca esta.

Es decir, utilidad pública, cero; utilidad pública, cero; ¿interés social?, interés social, cero, interés social cero o, si no, espero -y créame- impacientemente a que el Sr. Conseller me defienda la utilidad pública o el interés social que pudieran tener para la comunidad autónoma las actividades de tal asociación, totalmente respetable desde el ámbito privado, pueden hacer lo que les parezca bien con la total libertad que les permite la ley, pero cederles una finca pública para hacer sus actividades privadas que no tienen ninguna utilidad pública y que no tienen ningún interés social, pues es ilegal según el artículo 63 -ya digo- de la Ley de patrimonio de nuestra comunidad autónoma.

Por tanto, se hizo un convenio ilegal. Si ese convenio se hubiera hecho con los informes jurídicos que corresponde, es decir, que quien gerenciaba la fundación en ese momento hubiera pedido informes jurídicos y esos informes jurídicos hubieran estado equivocados, que me entrañaría muchísimo conociendo la solvencia de la Abogacía de la comunidad autónoma a pesar de su directora general que suele meter la pata de forma habitual, pues si hubiera tenido los informes adecuados, lo aceptaríamos, que pudiera equivocarse, pero cuando uno cede gratuitamente para una cosa que no tiene utilidad pública ni interés social 3.000 metros cuadrados, perdone, ¿qué quiere que le diga?, pero me parece que no estamos en un ámbito de legalidad. Estamos en un ámbito de ilegalidad, ¿hasta qué punto?, pues cada uno que valore hasta qué punto estaríamos en el ámbito de ilegalidad.

Si considera, Sr. Conseller, que no es así, que me equivoco, naturalmente en temas que pueden ser de aplicación del derecho todo el mundo puede tener una opinión y todas son, normalmente, respetables, entonces estaría dispuesto a escuchar y a atender a las observaciones y los argumentos que me pueda dar en defensa de la legalidad de este convenio.

Espero impacientemente oír dichos argumentos sobre si era legal este convenio.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Sr. Conseller té la paraula també per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies, Sr. President. Li torn dir que efectivament no feim comptes fer res, però jo li giraré la truita. Si vostè creu que és il·legal, denunciï-ho, dugui-ho a Fiscalia i no hi ha cap problema ni un, vull dir, si vostè està tan convençut i tan segur d'això, idò, ho ha de dur a Fiscalia, Sr. Diéguem, és que no li he de donar ni arguments, no sé què fa que encara no li ho ha duit.

Quan hi vagi, se'n pot dur aquest que tenc aquí també que està firmat per dos companys seus de partit, també els hi deixaré perquè els hi dugui, perquè fan una cessió gratuïta d'unes instal·lacions, un d'ells a més company seu la darrera legislatura, assegut aquí al Parlament amb vostè i m'imagín que no dirà que és arbitrari, que hi va haver interès ni amiguisme. No obstant això, fan una cessió gratuïta d'unes instal·lacions molt més sagnant que aquesta perquè una empresa pública pagava un lloguer d'aquestes instal·lacions i li varen cedir gratuïtament a una entitat presidida pel seu company de partit i de Parlament.

Vull dir, que quan hi vagi també li puc deixar aquest i si té temps, estudiï-se'l perquè jo no n'hi he enviat cap ni un encara a Fiscalia, perquè tenc altres feines, Sr. Diéguem, també perquè crec que és cercar ossos al lleu en determinades coses i perquè no tenc cap ganes ni una d'entrar en cap confrontació innecessària, però si hi hem d'entrar, hi entrem. Com que vostè ha estat futbolista sap què vol dir això, jo també ho he estat per la qual cosa, *si hay que ir, se va, pero ir por ir es tontería.*

Per tant, què li diria jo, Sr. Diéguez? Facem feina, on no hi hagi *chicha* no en traguem. Jo li dic que quan vostè em va treure aquella pregunta al Parlament de les famoses ballarines, jo ja havia donat ordre que es revisassin les "daixones", però m'hi vaig centrar encara més perquè crec que si té raó, si jo ho crec, almanco ho vull mirar i vull que els nostres serveis jurídics em puguin dir si sí o si no, i això és el que vaig fer.

Després, el que vaig trobar era que efectivament a nosaltres no ens encaixava i podíem rescindir o havíem de rescindir el contracte i vàrem trobar total col·laboració.

Li ho dic perquè bé, no hi va haver activitat, jo no... també li he de reconèixer que no sabia ni hagués plogut ni que no hagués plogut el dia que n'hi havia, jo li puc dir que les activitats que hi tenim ara és que estam sembrant ametllers per guardar una sèrie de varietats que ens interessa molt preservar de la nostra comunitat, etc.

En aquell conveni que li dic de cessió gratuïta per a cinc anys, dels seus companys, tampoc no hi varen posar ni activitat, eh? Vull dir que és molt semblant a aquest que vostè em treu i després, li puc deixar, són els de Fernando i el de Toni, els hi deix i digui'm si li sembla que també estan tan mal fets, n'hi ha més, eh?, vull dir, n'he duit un perquè m'ha fet gràcia el tema.

Per tant, no vull entrar en aplicacions de dret o no, però crec que coses que he procurat encaminar-les una vegada que m'arriben, idò, vull mirar cap endavant si és possible i si em deixau i, amb això, tots col·laborar per treure el carro que tenc feina ben a bastament per fer dins la meva conselleria.

Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 601/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessió parcial de Son Real (VI).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. No sé si s'entén, Sr. Diéguez, que hem de formular... sí, ens queda la 601, que era també relativa a la cessió parcial de Son Real. Té la paraula el Sr. Diéguez per un temps de deu minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Brevemente porque creo que la cuestión ha quedado bastante clara desde el punto de vista de que, ciertamente, no se ha dicho ningún argumento que defendiera la validez o..., seré más benévolo todavía, la eficacia o la función pública de este convenio, ninguno en absoluto y en eso estamos de acuerdo. Este convenio no debería haberse hecho desde el principio y en eso creo que estamos de acuerdo. No estamos mirando al pasado, sino que estamos mirando el presente porque en el presente, hasta que he entrado yo hoy aquí lo único que tenía era una contestación de la Conselleria de Turismo diciéndome que el convenio no había sido cancelado.

Por eso lo he preguntado porque estas preguntas están hechas..., están pasadas a preguntas orales ante comisión de 8 de febrero de 2013, es decir, con anterioridad a que... del 8 de febrero, abril, mayo, han pasado un par de meses, con anterioridad a que se hubiera cancelado incluso, con lo cual las preguntas creo que eran muy adecuadas de futuro y si sirven para solucionar una situación que entendemos que era altamente equívoca y perjudicial para la comunidad autónoma, desde varios puntos de vista, desde el punto de vista patrimonial, evidentemente, desde el punto de vista de la finca Son Real, evidentemente, y desde el punto de vista también de la imagen del Govern de les Illes Balears creo que también resultaba perjudicial, y eso es malo para todos.

Entonces, entiendo que esta pregunta indicándole a ver si se podía llevar a cabo esta cesión pues creo que queda clara, se tienen que cumplir los requisitos del artículo 63 y si no se cumple el artículo 63 hay que rescindir los contratos, hay que rescindir los convenios, sea quien sea quien sea que los haya firmado, todos se tienen que rescindir sea quien sea el que los haya firmado si no reúnen los requisitos del artículo 63.

Entiendo pues que tenemos conformidad en que este convenio no tendría que haberse hecho nunca, que se ha resuelto y que evidentemente después de la aprobación de la Ley de tasas sí que era insostenible la existencia de este convenio.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Conseller també per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, en relació amb aquesta pregunta, anar un poquet en la línia que nosaltres no consideram, en aquells moments sens dubte, que cedir gratuïtament espais de domini públic perquè tenim la Llei de taxes que tenim i jo vull mirar com he dit cap endavant i en aquesta conselleria no hem emprat aquell procediment en cap ocasió.

Els usos, autoritzacions i actuacions i vull mirar cap endavant en el que és la gestió de Son Real que es puguin dur a terme en els espais naturals o finques públiques continuarem aplicant la normativa que hi ha en vigor.

En el cas d'ocupació de domini públic, ja sabeu que si ha de ser així s'ha de fer amb una concessió, amb una taxa per ocupació, concretament per a la realització d'activitats mitjançant aquesta Llei 15/2012.

Què ens interessa a nosaltres per allò que és la finca de Son Real? Idò, donar-li, per una part, l'explotació agrària que ha de tenir una finca d'aquest tipus, una explotació també forestal i després tot el que és el centre d'interpretació perquè es puguin veure les feines que es feien un temps a la pagesia, tot el que són els camins per passejar, el poblat talaiòtic, un poc tot, procurar que tot estigui tan ben cuidat com sigui possible i a l'abast de tota la gent d'aquí, de les Illes Balears, i també de tota la gent que ens visita.

Per tant, en aquesta idea estam, la pregunta era si podem cedir de manera gratuïta domini públic, nosaltres tenim bastant clar que no, en aquests moments i en aquesta línia ens hem mogut. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diéguez, en torn de rèplica té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Solamente un minuto, Sr. Presidente, para indicar que, Sr. Conseller, le encuentro satisfecho con la resolución del contrato y solamente resaltar de todo esto que ha podido comprobar como haciendo caso a la oposición puede acertar, encontrarse más satisfecho consigo mismo y dar un mejor fin a los recursos públicos como se ha demostrado con este caso.

Entonces, como muchas veces lo hacen los miembros de su grupo parlamentario, que le animan a seguir adelante, yo le animo a seguir adelante haciendo caso a la oposición porque seguramente irá mejor de lo que podría ir solamente usted.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller, té la paraula, també en torn de contrarèplica per cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

También será un minuto, yo también le quiero, Sr. Diéguez, y no se preocupe que toda cosa que usted dice yo de entrada me la escucho y le presto atención, otra cosa es que le haga caso siempre o no, pero no me caerá ningún anillo por hacerle caso y, de hecho, es de las personas que más escucho y generalmente, pues, no me importa hacerle caso, de verdad.

Crec que saben més un ase i un misser i com aquesta vegada el misser és vostè, a mi em toca fer d'ase si fa falta, però saben molt més un ase i un misser que un misser tot sol. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Després del ple que hem tingut avui, crec que tots podem agrari-los això que parlam a vegades de la brevetat, i com que el Sr. Conseller feia referència que els dos havien estat futbolistes, si el Mallorca ho hagués tingut en

compte no estaria així, si estiguessin al Mallorca ara tal vegada estaríem en una altra situació.

Així, Sr. Conseller, li agraïm la seva assistència avui aquí i aixecam la sessió un moment per poder acomiadar el conseller i els seus acompanyants.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si fan el favor de callar i seure començarem.

(Se sent una veu de fons que diu: "Com si fos una escola")

Exactament igual.

Les senyores, ho dic per les acompanyants, ah, sí...que n'hi ha una altra...

II. Compareixença RGE núm. 419/13, sol·licitada pel Grup Parlamentari MÉS, de la senadora en representació de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Sra. Maria Antònia Garau i Juan, per tal d'informar sobre les esmenes que ha presentat als pressuposts generals de l'Estat per al 2013 i els resultats al respecte.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, relatiu a l'escrit RGE núm. 419/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS, mitjançant el qual se sol·licita la compareixença de la senadora en representació de les Illes Balears per tal d'informar sobre les esmenes que ha presentat als pressuposts generals de l'Estat per al 2013 i els resultats respecte d'això.

Té la paraula Maria Antonia Garau i Juan per fer l'exposició oral i no té limitació de temps. Té la paraula.

LA SRA. SENADORA EN REPRESENTACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Maria Antònia Garau i Juan):

Gràcies, Sr. President. Agraesc molt poder tornar ser aquí en aquesta comissió, encara que no coincidíssim en l'anterior ocasió, per explicar l'evolució de les esmenes que es varen presentar als pressuposts de 2013, a part de posar-me a la seva disposició per fer qualsevol aclariment en el futur.

Primer, vull comentar que varen ser dues les esmenes que es varen presentar en el Senat als pressuposts generals de l'Estat i explicaré breument en què han consistit cada una. La primera és l'esmena RGE núm. 675 d'addició a la disposició addicional número 13. És molt breu, la tenc aquí, referent a les carreteres. Llegiré textualment: "*se autoriza al Gobierno para que en el marco de lo dispuesto en los vigentes convenios de colaboración, suscritos en el Consell de Govern de la comunidad autónoma de las Illes Balears, pueda iniciar las actuaciones necesarias para garantizar el cumplimiento de los compromisos adoptados para la financiación de los proyectos en materia de carreteras, ejecutados de conformidad con lo dispuesto en los citados de convenios, la articulación no establecida en los convenios vigentes*". Això és allò que es refereix a carreteres.

Aquesta esmena recull que el Govern central garanteixi el compliment dels compromisos adoptats per finançar projectes de carreteres. Això vol dir que el Govern central ha de pagar dins l'exercici 2013 al Govern balear, en concepte d'inversió de carreteres, aquests compromisos fets. Els puc avançar quant allò que seria el desenvolupament d'aquesta esmena, que fa uns deu dies una comissió mixta en el Ministeri de Foment, ja s'ha reconegut aquesta despesa d'aquest pagament que s'ha de fer enguany, per tant, l'expedient ja està molt avançat. No s'ha cobrat l'import, però ja hi ha un reconeixement de la despesa, per tant, tot va com toca en l'expedient. És a dir, segueix el seu curs, referent al conveni de l'any 98, ja ho sabem. Això per part de la primera esmena.

La segona, que és la RGE núm. 579 també d'addició, creació de la disposició addicional nova amb la següent redacció. També és molt breu i així els ho llegiré textualment: *“Disposición adicional quincuagésima segunda tercera, beneficios fiscales aplicables al Año Junípero Serra 2013. Uno, la celebración de los actos del Año Junípero Serra 2013 tendrán la consideración de acontecimiento de excepcional interés público, a los efectos de lo dispuesto en el artículo 27 de la Ley 49/2002, de 23 de diciembre, de régimen fiscal de las entidades sin fines lucrativos y de los incentivos fiscales de mecenazgo. Dos, la duración 31 de diciembre. Tres, la certificación de la adecuación de los gastos realizados en los objetivos y planes de programas se efectuarán en lo dispuesto a la citada Ley 49/20002. Y las actuaciones a realizar serán las que aseguren el adecuado desarrollo del acontecimiento, el desarrollo y concreción en planes y programas en actividades específicas se realizarán por el órgano competente, en conformidad a lo dispuesto en la citada ley 49/2002. Los beneficios de este programa serán los máximos previstos en el artículo 27.3 de la citada ley. Justificación: el programa el próximo 24 de noviembre de 2013 se conmemora el III centenario del nacimiento de fray Junípero Serra, misionero franciscano de origen mallorquín, que desarrolló una intensa labor de evangelización y civilización en los primeros asentamientos que dieron lugar a la fundación del actual estado de California. Se trata de una oportunidad única para llevar a cabo un proyecto conmemorativo de vocación nacional e internacional, susceptible de generar un importante impacto en términos turísticos, de dinamismo empresarial y de intercambio cultural”*.

Aquest és el contingut de la segona esmena, l'he llegit textualment perquè és molt breu i es va aprovar dins el pressupost general de l'Estat. Aquesta esmena el que recull principalment és aquesta declaració d'excepcional interès públic, això dóna els efectes de l'article 27 de la Llei 49/2002, com he comentat, dóna un règim fiscal a les entitats sense ànim lucre i incentius fiscals de mecenatge. Això vol dir que totes les empreses que vulguin participar d'una manera o d'una altra dins aquest programa, tendran exempcions fiscals. I aquesta és la promoció que se pot fer dins aquest programa. I arran d'aquesta esmena, el Govern de les Illes Balears té elaborat i presentat oficialment un programa molt extens d'actuacions que es duran a terme durant aquest any i que ja han començat. Aquí el tenen, supòs que han pogut llegir el programa en alguna ocasió, està de totes maneres a la pàgina web del Govern i la veritat és que són molt interessants, sobretot totes les àrees que vol tocar aquest Any Fra Juníper Serra. A destacar la internacionalització de les

empreses locals cap a Nord Amèrica i infinitat d'actuacions que si volen després, podem desenvolupar si els interessa.

Crec que això ja és una exposició inicial de les dues esmenes, si volen saber alguna cosa més concreta, ara mateix els ho (...).

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix a la intervenció dels grups parlamentaris. I per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bones tardes, president. Bones tardes, senadora, benvinguda. Som aquí perquè la senadora autonòmica va comparèixer davant d'aquest parlament i davant d'aquesta comissió fa 8 mesos per -cit textualment- perquè tenia propostes per presentar, esmenes que milloressin un projecte en aquell moment de pressupost general de l'Estat per al 2013, per a l'any en curs, que han estat qualificats en aquest cas per part del nostre grup com els pitjors de la història de Balears quant a inversió estatal i molt mals vists també en paraules del propi President del Govern i de vostè mateixa, si ens remetem al *Diari de Sessions* d'aquell moment, d'octubre de 2012.

Ara ens trobam aquí i, efectivament, no va dir mentides, que tenia esmenes presentades. Però ens ve a parlar aquí de dues esmenes, que jo crec que corregeixen poc o gens aquesta valoració que feia tant vostè com el president d'aquesta comunitat autònoma i que fa el Grup Parlamentari MÉS, que aquests són els pitjors pressuposts generals de l'Estat que hi ha hagut mai en termes d'inversió de l'Estat cap a les Illes Balears. I no entr a valorar una cosa que fa sempre i que està dins l'ADN del nostre grup i és criticar el dèficit de finançament que hi ha de l'Estat respecte de les Illes Balears. Jo crec que allò que nosaltres demandàvem i allò que demanda el conjunt de la societat de les Illes Balears respecte d'un pressupost general de l'Estat, és un tractament en termes d'equitat, jo crec que el pressupost general de l'Estat de 2013 és contrari a allò que jo pens que la Constitució planteja, que és l'equitat i són contraris a l'Estatut d'Autonomia, perquè renunciïn o aparquen inversions estatutàries que estan recollides en el nostre Estatut d'Autonomia.

No hi ha hagut cap comunitat autònoma que hagi baixat tant ni tan ràpid en termes d'inversions de l'Estat com les Illes Balears. I això no ho han corregit les seves esmenes, ni cap proposta del Govern de les Illes Balears, ni cap proposta tramitada o canalitzada a través d'algun membre del Partit Popular, ni en el Congrés, ni en el Senat. Això va per vostè o pel Sr. Miquel Ramis, ell que no té el deure -diguem- de comparèixer davant d'aquesta cambra, que és molt bo per mossegar, però molt poc útil per aconseguir res que valgui la pena per a les Illes Balears. Quan nosaltres pensàvem amb les seves esmenes, amb les esmenes que ha de presentar un senador o una senadora, en aquest cas, que representa la comunitat autònoma i per tant, les necessitats socials, els interessos que hi ha en aquesta comunitat autònoma, sobre aquestes esmenes que vostè ha presentat res a dir, però jo pens que hi ha necessitats molt més importants en aquests moments, com jo mateix avui he dit en el ple de la cambra, pens que estam en una situació d'estat d'emergència. S'han reduït el pressupost general de l'Estat per al 2013 en aquesta comunitat autònoma un 87% el fons per habitatge, un 60% l'aportació per a dependència i un 43% les partides per a polítiques actives d'ocupació, entre moltes altres qüestions.

Jo sé, i també és una cosa que va dir vostè textualment, que no som aquí per parlar d'ideologia ni per censurar-la a vostè perquè pensi de manera diferent. Pens que el que s'ha de censurar és la feina i en la valoració del Grup Parlamentari MÉS, no s'ha fet la feina que s'hauria de fer en defensa dels interessos de la gent que viu en aquesta terra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. I per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned per un temps de deu minuts.

EL SR BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. També procuraré no utilitzar els deu minuts, ja que fins ara ningú no ho ha fet. El que sí volia, però, ressaltar i destacar és que a la primera intervenció de la Sra. Garau avui en aquesta compareixença és pràcticament la confirmació de totes aquelles negres previsions que ja en el mes d'octubre quan érem aquí a la seva primera compareixença, des dels grups de l'oposició i li vàrem fer arribar en aquell moment. Si recorda, vàrem tenir fins i tot un debat sobre si efectivament aquell pressupost era el millor, si no ho era, si era necessari, i al final la conclusió a què vàrem arribar tots, en aquell moment fins i tot el president del Govern de les Illes Balears també ho defensava, era que era un pressupost injust per a la comunitat autònoma.

La seva intervenció, Sra. Garau, jo record perfectament que va estar bàsicament centrada a intentar justificar la feina que des del grup de diputats i senadors de les nostres illes a Madrid es feia per recuperar aquest finançament que deixava d'arribar d'un any per l'altre i que era una diferència important, i record que una de les dades que es varen posar damunt la taula i que deixava molt clara la injustícia d'aquests pressuposts, era que arribaven en aquestes illes 71 euros per habitant, mentre que la mitjana estatal estava en 230. Jo sincerament, Sra. Garau, no dubt que es pugui fer molta feina a Madrid, però el resultat i la

conclusió de tota aquesta feina que vostè va dir que feia, totes aquelles negociacions i reunions que vostè va dir que es feien a Madrid i totes aquelles esmenes, i quan dic totes, ho dic perquè vostè mateixa va ser la que amb un gest aquí va agafar un plec de folis i va dir, "aquí hi ha totes les esmenes", bastava que n'hagués agafat un per les dues cares, donant a entendre que hi hauria esmenes i una quantitat important d'esmenes per recuperar tot allò que s'està perdent.

La seva primera intervenció dues esmenes, deixen molt clar que la capacitat de negociació de convenciment que tenen els diputats i senadors del Partit Popular davant el Govern del Sr. Rajoy és inexistent, és nul·la. No hi ha hagut cap millora. No hem arribat, ni de lluny, a aquests 230 euros de mitjana d'inversió per habitant, ni de lluny!

I clar, a més resulta que de les dues esmenes tenen misteri..., bé una amb misteri i l'altra amb un cert grau d'engany. La primera, la que fa referència al tema del finançament dels convenis de carreteres, vostè precisament aquesta la va posar com exemple en la seva intervenció el mes d'octubre de l'any passat i la va posar com exemple xifrant-la amb una esmena que reclamaria 355 milions d'euros en infraestructures. Ara diu que fa deu dies es va reunir la comissió, que es va confirmar l'aportació d'una xifra ics per a aquest exercici, però avui vostè encara no ens sap dir a quina xifra arribarà. Jo ja li puc assegurar, li puc avançar i no crec que hi perdés si m'hi jugués alguna cosa, que aquests 355 milions que vostè va anunciar no s'atracaran ni a la meitat.

I ho dic com a referència, perquè el mateix president d'aquesta comunitat autònoma, en una intervenció al Parlament, sí que va donar una xifra i va parlar d'uns 90 milions d'euros si no m'equivoc, 90 milions d'euros, per cert, que encara estan lluny, no arriben a un ingrés fictici que figura en els pressuposts d'aquest exercici 2013 sobre aquesta matèria, convenis de carreteres, per 111 milions d'euros. Tot està capgirat, aquí no quadra res, cadascú parla d'una xifra, cadascú diu el que li convé per fer quadrar la seva intervenció, però la realitat és que aquí tot són flors i violes, però qui hi perd són els habitants d'aquesta comunitat autònoma, perquè, repetesc, si arriben 90 milions encara no es cobrirà el que preveu d'ingrés el pressupost i 90 milions i 111 milions estan molt lluny dels 355 que vostè va anunciar. Per això li deia que aquesta és una esmena amb trampa i que no s'ajusta a la realitat.

I l'altra també té un cert grau de ficció. Ens anuncia un programa d'incentius fiscals per a la celebració de l'Any Fra Juníper Serra, que consisteix en exempcions i bonificacions fiscals que evidentment no són cap tipus d'aportació directa en matèria d'inversions, ni de lluny. Seran deduccions impositives que afectaran a pocs, no afectaran a tots. No és una esmena que tenguí com a repercussió que recaigui sobre cada un dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, no. Té conseqüències molt limitades, repetesc que són fictícies, estam parlant de exempcions fiscals, no estam parlant d'aportacions de cap tipus. I, per tant, crec que estan molt lluny d'allò que seria desitjable.

En conclusió, Sra. Senadora, haurien d'haver fet molta més feina. En el Congrés dels Diputats no en feren mica, no presentaren ni una sola esmena. Vostè va anunciar esmenes del seu grup en el Senat, suficients com per equilibrar la pèrdua d'un exercici per l'altre. La conclusió final són dues esmenes de quanties desconegudes i de rendibilitat també desconeguda. No hi ha res d'allò que s'havia anunciat i, per tant, segons hem de deduir, feina poca. Ens hauria agradat sincerament que el que ens ha vingut a contar fossin esmenes que realment compensassin tot allò que s'ha perdut aquest exercici, tot allò que deixam d'ingressar i per no fer, ni tan sols han fet esmenes de reclamació d'allò que estava pràcticament confirmat i que només ho havien de reclamar des del Govern balear i donar suport des del grup de diputats i senadors a Madrid, d'aquells convenis que efectivament sí existeixen, sí estan signats, sí tenien pressupost i d'alguna manera el Govern del Partit Popular els ha arraconat, els ha amagat i els té clausurats. Ni tan sols per això hi ha esmenes.

Per tant Sra. Garau, la feina decebedora cent per cent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. I per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvinguda, Sra. Senadora, a aquesta comissió i molt agraït de què ens hagi explicat quines són les dues esmenes que es van aprovar en els pressuposts, esmenes que surten del Senat, surten del grup de senadors del Partit Popular de Balears a Madrid.

Jo he de dir que efectivament, i ho hem dit moltes vegades, les inversions previstes en el pressupost del 2013 per a aquesta comunitat autònoma són injustes, són poc pel que Balears mereix. Per tant, des del primer dia vam dir que reclamaríem i per açò es va aprovar una esmena, una esmena on el president ho va dir, 90 milions, hi ha una comissió mixta en marxa muntada, arribaran uns doblers, arribaran uns doblers a compte del conveni de carreteres, d'un conveni de carreteres de 333 milions d'euros, amb una sentència judicial que el Govern del pacte de progrés va amagar als calaixos de la conselleria. No volien mostrar a la població que havien perdut i que ens mereixíem 333 milions d'euros d'un conveni de carreteres, uns doblers molt necessaris per a aquesta comunitat autònoma i que el pacte de progrés va voler amagar. Per tant, són 333 milions d'euros que el Govern central ens deu i que mitjançant aquesta esmena, alguna part d'aquests 333 milions ens arribaran.

Les inversions són injustes i el finançament de Balears també és injust. Necessitam un nou model de finançament i ho hem dit moltes vegades. Necessitam una nova Llei de finançament de les comunitats autònomes i hi ha el compromís del Partit Popular que a partir del 2014 es començarà a ratllar d'un nou model de finançament, perquè Balears com a mínim estigui a la mitjana. Balears no pot ser la que més col·labora i la que menys rep. Com a mínim hem de rebre, hi volem col·laborar, però com a mínim hem de rebre la mitjana de la resta de comunitats autònomes.

I he fet un exercici d'hemeroteca i una pàgina web del *Diari de Menorca* diu: "el puerto de Ciutadella recibirá 30 millones del Gobierno" -açò era dia 11 de febrer de 2010. "Antich cierra con el Gobierno central una partida en inversiones de 138 millones de euros dentro de los fondos procedentes de la financiación del Estatut". El problema que hi havia a l'anterior legislatura és que les inversions que es prometien no es complien. Aquests 30 milions d'euros que havien de ser per al port de Ciutadella, no hi han arribat mai. Fa tres dies va sortir a la premsa que encara no han arribats aquests 30 milions d'euros. Açò sí, el Sr. Antich i la vicepresidenta Fernández de la Vega fotos asseguts, dient que arribarien aquests 138 milions. A més diu aquí, que dels 138 milions, 75 milions es dedicaran a *proyectos de ferrocarril* i tampoc no han arribat, tampoc no han arribat. És a dir, fa molt bon anar posar en els pressuposts, posar damunt un paper una xifra d'inversions i dir que ens arriben tants de doblers quan en realitat després no arriben.

La gran diferència entre el Partit Popular i el Partit Socialista és que el Partit Popular quan diu una cosa la compleix. Quan posa una xifra la compleix. Que és petita aquesta xifra? És cert. Demanam que sigui més gran però es compleix. Vostès, i açò n'és la prova claríssima, vostès posen xifres que després no compleixen.

I en el 2010 governava el pacte de progrés, i governava també el grup del PSM, amb el Bloc, en aquell moment, que també tenen responsabilitat que aquests doblers no arribessin a Ciutadella, que aquests doblers no arribessin per al ferrocarril i que aquestes inversions a què es comprometia el Govern central no arribessin mai. Aquesta és la realitat, aquesta és la realitat que ens ha passat en els darrers quatre anys, moltes promeses i pocs fets.

I aquí a la fi tenim un govern que quan diu que arribaran 70 i busques de milions d'euros aquests arribaran; que quan diu, i fa una esmena i s'aprova una esmena, que arribarà una part d'aquests doblers que ens correspon del conveni de carreteres, ens arribarà una part dels doblers que ens correspon del conveni de carreteres. I açò és així, i aquí hem tingut la gran sort que tenim uns senadors i tenim uns diputats a Madrid que sí, que aquesta vegada defensen els interessos de Balears, i defensen els interessos de Balears, i tenim sobretot un govern que defensa els interessos de Balears, un govern que s'està plantejant un nou model de finançació, un govern que és capaç de dir "no ens agraden les inversions que ens arriben a nosaltres, no ens agraden, en volem més; no és just que ens arribin tan pocs doblers de Madrid", i ho repetim i constarà en acta, i ho diu el president del Govern, i ho diuen els diputats nostres, i ho diuen els senadors. Aquesta és la realitat, tenim un govern que reivindica els interessos de Balears, mentre que els darrers quatre anys vam tenir un govern (...) al poder de Madrid, en què anaven allà, els contaven un conte, "sí, sí, us enviarem doblers", i després no arribava un duro. Aquesta és la realitat, i voler amagar açò és voler amagar la veritat de les coses.

Per tant jo des d'aquí, i és una llàstima, supòs que a la segona intervenció direm algunes coses de la següent esmena de fra Juníper Serra, perquè jo crec que és importantíssim i veig que als grups de l'oposició no els interessa aquest tema, el tema de fra Juníper Serra, un frare de Petra que va néixer l'any 1713, que va anar a descobrir Amèrica, que va anar..., a descobrir no, però va anar a colonitzar Amèrica, que és una de les persones, l'únic espanyol que té una estàtua al National Statuary Hall del Capitoli d'Estats Units, l'únic espanyol, o l'únic estranger, fins i tot, sí, perquè allà només hi ha personatges il·lustres d'aquella nació. És a dir, que aquest personatge, que hi ha una esmena presentada, que el Govern va fer un esforç i que farà un esforç per promocionar aquesta figura, i que l'oposició no sigui capaç de dir ni una paraula, ni una paraula d'aquesta cosa, jo crec que demostra realment la poca sensibilitat en determinades qüestions com és en aquest cas la qüestió de fra Juníper Serra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Per contestar les intervencions que l'han precedit té la paraula la Sra. Maria Antònia Garau, i també sense limitació de temps.

LA SRA. SENADORA EN REPRESENTACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Maria Antònia Garau i Juan):

Gràcies, Sr. President. Bé, he de comentar, efectivament, que..., sembla que només interessa carreteres, contestaré primer carreteres i després si de cas, ja que des del Grup Popular interessa també aquesta segona esmena, la desenvoluparem, també.

Els pressuposts són molt baixos, són injusts. Ho vaig dir, ho ha dit el president i ho ha dit tot el Govern balear. No importa que posi paraules en la meua boca, evidentment sé perfectament el que hem dit. No és un pressupost que agradi a ningú però és el que es va trobar.

Qui?, qui l'ha fet? No ens ha quedat més remei que fer-lo d'aquesta manera, no és vera? Que és injust per a Balears? Sí, i lluitarem tots els euros que facin falta. Que no se'm discuteixi la feina que fan els diputats ni els senadors a Madrid perquè vagi pastís que ens varen deixar allà. Els calaixets ben buits i haver de defensar evidentment la nostra terra, a gent que ni tan sols... Bé, el forat de Foment els ho he de dir?, el foradet que es vàrem trobar a Fomento? No em faci parlar perquè evidentment els pressuposts no ens varen agradar, i els vàrem lluitar fins al darrer moment i vàrem incloure les esmenes que vàrem poder, com altres comunitats, perquè hi va haver colzades, evidentment, tothom volia per a la seva comunitat i nosaltres vàrem lluitar el mateix, amb el mateix grau i amb el mateix interès que els altres.

I no em parli d'imports que no quadren perquè aquí mateix jo a l'anterior compareixença, i el president també ho va dir en el Parlament, són 92 milions. Són tres anualitats; aquesta primera anualitat són 92 milions, aquest és el conveni de carreteres.

També li diré, ja que parla tant de carreteres, que el govern d'Antich, que es va gastar els doblers dels ciutadans, del calaixet directament dels ciutadans de Balears, quan els havia de demanar a Madrid, això és el que va fer Antich, i després no els va reclamar, després no va reclamar aquests doblers al seu govern, a Zapatero, i nosaltres, el govern del Partit Popular, sí que ho hem reclamat, i ara es veuen els fruits, amb aquesta esmena, amb aquest conveni, dins uns pressuposts que no es podia ni demanar res, ni el bon dia, no es podia demanar en aquells pressuposts, i nosaltres hem reclamat ara el que n'Antich no s'hauria d'haver gastat i el que també hauria d'haver reclamat. O sigui que no ens donin lliçons, per favor.

Això quant a carreteres, ja ho he dit, 92 milions, tres anualitats. Crec que ha quedat clar. Si de cas en el següent torn si necessita qualque altre aclariment el puc fer.

Fra Juníper Serra. Aquesta declaració no és una simple declaració d'interessos. Evidentment ja li ho he comentat; bé, no sé si ho han vist, però hi ha un programa bastant extens. Jo form part al Senat de la Comissió d'Asuntos Iberoamericanos que és la que lidera precisament totes aquestes feines que es fan a la península i cap a Califòrnia, i aquí, a Mallorca, i a Petra, està liderant el Govern balear moltes actuacions no només en l'àmbit turístic, que és el que comentàvem abans d'empreses, que només són unes poquetes. Com, unes poquetes? Totes les actuacions que es fan dins un territori promouen el benefici de tots. Evidentment que no tenen els noms i els llinatges, però evidentment és per a un benefici de l'economia balear. Mou àmbits com la cultura, la gastronomia, el turisme, exposicions, audiovisuals, la promoció empresarial i el turisme.

La promoció empresarial per a nosaltres és la més important, sobretot en aquesta època de crisi; aquestes empreses nosaltres, aquestes empreses locals, d'aquí, les de Balears, les posam en contacte amb empreses precisament d'Estats Units, i ajudam a fomentar aquella col·laboració, i dins el que serien totes les actuacions que es faran durant tot l'any, que esperem que es puguin desenvolupar també dins l'any 2014 i següents per continuar amb aquesta activitat per promoure, efectivament, en definitiva, tota la promoció empresarial d'aquí de Balears no em digui vostè que és com si fos una esmena fantasma; no sé exactament què és el que ha dit però, vaja, com si no existís. Bé, jo crec que es poden fer moltes coses, i en això estam fent feina.

Si volen que desenvolupi més el programa, que hi ha moltes activitats, sobretot no només la cultura, que és important, donar a conèixer, promocionar aquesta figura que ha estat tan important per a Mallorca, i a vegades desconeguda per molts de mallorquins, que pareix que es coneix més a Califòrnia que aquí, idò amb molt de gust els el desenvoluparé. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Senadora. En torn de rèplica per part dels grups que han intervingut té la paraula el Sr. Abril per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Moltes gràcies. Cinc pinzellades ràpides. Posem que arribin aquests 355 milions d'euros, que és el millor dels supòsits d'aquesta esmena que vostè ha presentat, que a més no és qüestió només del mèrit de la seva esmena, que el té, no li vull llevar el seu mèrit, però és que són uns doblers que toquen i que estaven compromesos en el seu moment a les Illes Balears. Si hi ha un canvi de govern, hi ha uns doblers, hi ha uns convenis firmats, hi ha unes inversions estatutàries, que és una llei que s'ha de complir i que l'Estat ha de complir independentment de qui governi, qui estigui al capdavant d'aquesta comunitat autònoma i qui ens representi a la cambra alta i a la cambra baixa de les Corts estatals té l'obligació de defensar els interessos de les Illes Balears, independentment de qui governi, encara que sigui del seu partit.

Port de Ciutadella. Era una inversió compromesa. Jo, si no es pagava abans, mal fet. Nosaltres també vàrem parlar del PSOE a l'altra legislatura, nosaltres quan li hem hagut de pegar, li hem pegat, al PSOE i li hem pegat al PP, no em venguin amb excuses. Qui governa ara? Exigeixin-les-hi, perquè són inversions que estan firmades i compromeses i que són un deute històric en aquesta comunitat autònoma.

Nosaltres sí que vàrem esmenar, nosaltres que no tenim representació com vostès, com els partits grossos, al Congrés dels Diputats, per exemple, a través d'un diputat del País Valencià, que aqueixa sí que és una comunitat intervinguda, a través d'un diputat del País Valencià, del diputat de Compromís, sí que vam haver d'esmenar perquè es fessin les obres del port de Ciutadella. Què varen votar els membres del Partit Popular?, què varen votar el Sr. Ramis i els seus companys? Jo crec que amb això queden bastant en evidència i mostren que tenen moltíssima més fidelitat al seu partit que al poble i a la terra a la qual representen i a la gent que els ha votat. I queda més que demostrat que el president Bauzá pinta molt poc a Madrid, per no dir que pinta com una regadora.

Ara reconeixen que tenim un problema de dèficit amb el nostre sistema de finançament, però un dia es posen superdramàtics i l'altre ja estan disposats a canviar dèficit per finançament, cosa que jo ha avanç que hem presentat una proposició no de llei en aquesta comissió perquè en parlem, i és una qüestió en què no estam d'acord.

Descompte de residents. Al final es va arreglar el tema, quan estàvem..., és un tema de què vàrem parlar en aquella comissió en què va comparèixer vostè l'altra vegada. Al final es va posar perquè es posava un sostre que per ventura no hagués bastat la partida per cobrir el dèficit de finançament. No, ara aquests dies, ara aquests dies el seu partit, el Partit Popular, aprofitant que s'està discutint la llei de rehabilitació, ha presentat unes esmenes perquè el descompte de resident no s'apliqui sobre les taxes aèries, és a dir, que indirectament o directament se'ns veurà reduït aquest percentatge. Allò que no varen aconseguir o que varen corregir, que va corregir el Govern, no iniciativa de

cap senador ni de cap diputat de les Illes Balears a les Corts espanyoles, allò que es va corregir en el seu moment ara els membres del Partit Popular, i m'agradaria saber què farà la nostra senadora autonòmica i m'agradaria que sortís un compromís seu per tombar aqueixa qüestió al Senat quan hi arribi, que supòs que hi arribarà, perquè això ja, tornar a tocar el tema dels descomptes de residents, és riure's de la gent. Insistesc, m'agradaria un compromís per part seva que es corregirà això en el Senat quan hi arribi.

Herència, una mica per al·lusions. Insistesc una altra vegada que no és el problema. El problema d'aquest pressupost, igual que Bauzá pinta molt poc a Madrid, és que Rajoy pinta molt poc a Europa, els ho hem dit vint mil vegades. El problema dels pressuposts generals de l'Estat és que es paguen 40.000 milions d'euros en interessos als bancs, i que el Banc Central Europeu..., no, i que el Banc Central Europeu els deixa als bancs a l'1% i a les administracions llavors els bancs els cobren al 6 o al 7, i això és una vergonya, i això si en Rajoy tengués autoritat davant Europa no passaria. Igual que en Bauzá no té autoritat davant Madrid no la té en Rajoy davant Europa.

I allò darrer, també, per al·lusions. Jo amb tot el respecte ja he dit que em pareixia bé l'esmena presentada per la senadora pel tema de fra Juníper Serra. Crec que s'ha de reconèixer el personatge en el seu context històric. Ara, no em demanin un reconeixement des del punt de vista historiogràfic de la tasca evangelitzadora, que em pareix en tot cas dejectable, i si hi ha uns herois als quals el pobles d'Amèrica, tant del nord com del sud, han de retre homenatge són Jerónimo, Guaicaipuro i tants altres que varen lluitar per resistir-se a totes aquestes qüestions que al final varen causar molts de morts. Ara, ja dic que endavant amb el reconeixement a fra Juníper Serra com a personatge mallorquí, de Petra, i que va jugar un paper en el seu moment.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Per part del Grup Socialista té la paraula el Sr. Boned també per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Senadora, vostè pareix que critica, diu que només parlem de carreteres, només tenim interès... És que tenim poques opcions de què parlar. Vostè no ens ha posat damunt la taula un ventall d'esmenes com per perdre'ns a l'hora de parlar de les esmenes. Dues esmenes!, dues, quina feinada. Hi ha una varietat per parlar espectacular, dues esmenes.

Miri, i li diré una cosa, llavors parlarem d'això. Jo no li ho discutiré, perquè el que li he expressat abans era la meua opinió i l'opinió del nostre grup sobre els resultats de la feina que fan els diputats i els senadors del seu partit a Madrid; jo no la veig, efectivament, vostè sap millor que jo la que fan, vostès sabran quina fan, però el que no m'ensenyarà vostè és sobre el tema de les carreteres i dels convenis; no, vostè no me n'ensenyarà. Si vol li puc contar jo moltes coses sobre aquest tema, encara, que vostè segurament desconeix, i ho demostra amb el que vostè diu en dies com avui. Però ara en parlarem, també.

Miri, sobre el tema de... Sap què interessa...? Vostè em diu carreteres; anem a carreteres i llavors parlarem també del que interessa també a aquests ciutadans, perquè diu que pareix que nosaltres restam importància a algunes coses. Em diu que el que es fa és que es paga, s'estableixen unes xifres i això es paga; també ho deia el Sr. Camps, portaveu del Grup Popular, que el Partit Popular compleix. I retreu vostè que ara els ciutadans han de pagar coses a què s'havia compromès el govern anterior, que s'havien incomplert per part del govern anterior en aquesta comunitat autònoma i que ara ho ha d'assumir el Govern del Partit Popular i per tant té aquests compromisos. Sap què hem d'assumir els ciutadans d'aquestes illes? Una despesa de més de 500 milions d'euros en dos projectes del conveni de carreteres, autovies d'Eivissa, obra i art de la consellera en el seu moment del Partit Popular Sra. Cabrer, que per uns projectes que en conveni estan xifrats en 8,5 milions d'euros se'n gastaran 520. Això segurament a vostè no li deu sonar, ho desconeix, però aqueixa és la realitat dels fets del que paguen els ciutadans d'aquestes illes en matèria de carreteres, Sra. Garau.

Per tant a mi no em vengui amb exemples del que passa en carreteres perquè, com aquesta, li puc contar moltes més contradiccions en les quals cauria, que no coneix, i estaria bé que quan em parla d'aquest tema les conegués.

Però, miri, no dubt jo que tengui relativa importància la segona esmena relativa a aquest any fra Juníper Serra. Jo l'únic que li he dit és que la repercussió sobre l'interès general és molt menor del que s'espera d'una esmena a uns pressupostos generals de l'Estat que haurien de servir per equilibrar una injustícia que ha comès el Govern de l'Estat amb aquesta comunitat autònoma. No van per aqueixa via, encara que al final li don les gràcies perquè he arribat a pensar que, com que tenia poca cosa de què parlar, ens arribaria a contar tot el programa d'aquest any fra Juníper Serra, que qui el vulgui llegir ja el llegirà i llavors, amb les lliçons d'història del Sr. Camps, aqueixa nova faceta de fra Juníper Serra com a descobridor de les Amèriques, que el Sr. Camps *dixit*, clar, no sabem si aquest finançament o aquestes exempcions fiscals tendran alguna cosa a veure amb aqueixa nova suposada activitat del personatge.

Però miri, per anar acabant, Sra. Senadora. Sap què s'esperava de vostès? Els ciutadans d'aquestes illes, igual que tots els de la resta de l'Estat, estan patint, realment estan patint una greu situació resultat d'unes polítiques econòmiques que només es basen en retallades importantíssimes, que estan acabant amb l'educació pública, que estan acabant amb la sanitat pública, que estan acabant amb els serveis socials, que han acabat amb un estat de benestar que va costar moltíssim poder implantar en aquest país. Tot això és el que està passant, i entre altres coses -vostè no n'ha parlat- el portaveu de MÉS li ha dit i li ha parlat del tema dels residents, i ha fet una afirmació

que jo en permetré posar en dubte, perquè ha dit que estava corregit. Efectivament, s'ha corregit una xifra, la que figurava en el pressupost, però el problema és tan greu com era en el mes d'octubre quan vostè va venir aquí. Per què?, perquè el que no s'ha tocat és aquella disposició addicional que continua figurant al pressupost i que permet, per obra i gràcia del ministeri, quan ho cregui oportú, establir un preu màxim a finançar per via del descompte de resident. No faci que no amb el cap, perquè vostè sap que és així el que diu aqueixa disposició addicional, és exactament això, i s'han negat vostès i han votat en contra que fos derogada aqueixa disposició.

I vaig acabant, Sr. President i Sra. Senadora. Li diré només una cosa: miri, resultat d'això és que els ciutadans pateixen. Vostès varen fer creure i vostè va dir que tenien un objectiu de dèficit per a aquest exercici d'un 4,5, i que gràcies a aqueixa política econòmica i pressupostària del Govern del Sr. Rajoy es compliria aqueixa xifra de dèficit. El Sr. Rajoy ja li ha tombat les seves expectatives, ja li ha tombat els seus compromisos perquè fa dos dies ja demanava a Europa un 6,3. Per tant, retallades, fer patir el ciutadà, incompliment de tot el que diuen, al contrari del que deia el Sr. Camps que el PP, el que diu, ho compleix; no, no, fins ara només ha incomplert tot el que portava en programa electoral i totes les promeses fetes fins ara, ha fet tot el contrari.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, ha d'anar acabant.

EL SR. BONED I ROIG:

Per tant..., per acabar, Sra. Senadora, no he parlat d'altres esmenes perquè no n'hi ha més. El resultat, repetesc, és decebedor i és francament negatiu per a aquesta comunitat autònoma i vostès no han fet res perquè això millori.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari Popular també en torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Diverses qüestions. Descompte de resident, per aclarir termes, el descompte de resident mai no ha estat en qüestió, mai s'ha posat en qüestió el descompte de resident, l'únic que hi ha hagut és, per part dels partits de l'oposició, una alarmisme injustificat totalment i s'ha demostrat que estava injustificat, com també va passar l'any passat, l'anterior any, a l'anterior pressupost també va passar el mateix, alarmisme sobre el mateix tema, no ha estat en qüestió mai.

En tot cas, l'únic, l'únic que va posar en qüestió el descompte de resident, l'únic que l'ha posat en qüestió i el varen haver de frenar va ser qui va ser ministre de Foment Sr. José Blanco, aquest sí que va posar en qüestió el descompte de resident i el Partit Popular el va haver de frenar i el va haver d'aturar perquè no fes el que anava a fer.

Rallem del conveni de carreteres. El conveni de carreteres, una de les esmenes va referència a aquest conveni de carreteres. 24 d'agost de 2011: *“El PSM reconoce que el PSIB ocultó la sentencia del Tribunal Supremo sobre el convenio de carreteras. El PSM confirma la denuncia realizada ayer por el conseller de Administraciones Públicas, Simón Gornés, de que la sentencia del Tribunal Supremo es del 8 de marzo pasado y el ejecutivo presidido por Francesc Antich no la hizo pública”*.

El PSIB -i no ho diu el PP, ho diu el PSM- va amagar la sentència, va amagar la sentència, ho diu el PSM, ralli amb el PSM, ralli amb el PSM que és qui va dir i ho confirma aquí, ho confirma el diari, que varen ocultar una sentència, 333 milions que no varen voler publicar, que no varen voler posar en coneixement de la ciutadania de 333 milions que ens corresponien, una qüestió que hem hagut d'arreglar i, com ho hem hagut d'arreglar?, amb una esmena i intentarem que aquests 333 milions arribin... (...)

EL SR. PRESIDENT:

Facin el favor tots de no fer comentaris sobre la gent que intervé...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

És clar.

EL SR. PRESIDENT:

...saben que portam un any i mig i que a mi particularment em fa molta ràbia, així que ni uns ni els altres facin comentaris sobre qui intervé.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Una altra qüestió que m'agradaria també destacar. És molt important que en els pressuposts de l'Estat ens arribin i surtin allà i hi figurin doblers per a inversió per a Balears, això és molt important i és molt important que aquests doblers arribin, però també... és a dir, a més que estiguin al pressupost, a més que arribin, que es destinin a allò a què havien d'anar destinats originàriament i açò és el que no va passar en l'anterior legislatura.

10 d'agost de 2011, *“Armengol desvió 104 millones del convenio de carreteras en nóminas y subvenciones”*, un altre titular de diari, 104 milions d'euros, són molts de doblers, que anaven a carreteres per al Consell Insular de Mallorca, també tornam a rallar de carreteres, es varen desviar per pagar nòmines i subvencions, ja poden posar ja als pressuposts que hi havien d'anar 104 milions, ja ho podem posar o ja poden venir aquests doblers si després es gasten en subvencions i en nòmines, com també segurament aquests 30 milions d'euros, tal vegada també es varen gastar en nòmines i subvencions.

En paraules de la qui és presidenta del consell insular, diu “el Consell Insular de Mallorca era can bum”, el Consell Insular de Mallorca de Francina Armengol era can bum. Mirin, crec que hi ha dues maneres de fer política, una política seriosa, una política rigorosa, una política que quan diu una cosa la compleix i una altra política que és fer tot el contrari del que es diu, que tant és si posa als pressuposts una cosa com si no la posa, tant és si arriben els doblers com si no arriben, feim el que volem. Que arriben els doblers per a carreteres?, ho gastam en nòmines. Que arriben els doblers per fer el Port de Ciutadella?, idè els gastam en subvencions. Açò no és seriós i açò és el que va passar reiteradament en l'anterior legislatura i açò, precisament açò, és el que ara no passarà.

I és cert el que deia el Sr. Abril, el Partit Popular, els governs del Partit Popular, ho pagaran i, aquests 30 milions d'euros que havien d'anar al Port de Ciutadella, els recuperarem, els ciutadans amb els seus impostos, perquè ja hem anat pagant els 1.500 milions d'euros en factures pendents que ens vàrem trobar, aquest govern, els hem anat pagant i els hem anat pagant entre tots els ciutadans, evidentment, amb esforços i després es queixaran de si un dia retallada aquí, de si un dia retallada allà, però és que vostès varen deixar un (...), és que vostès varen deixar milions d'euros pendents de pagament, és que vostès varen deixar a l'Estat 90.000 milions d'euros de dèficit, vostès varen deixar un deute monumental, culpa d'aquest deute estam pagant 40.000 milions d'euros d'interès, és a dir, les conseqüències de les seves polítiques ens han duit a això. Aquesta és la realitat.

Per tant, ja per finalitzar perquè ja deuen haver passat els cinc minuts, més o menys...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, li faig saber que sí, però no li dic res, jo encara no li he cridat l'atenció.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

No, no, però ja per acabar, simplement, vull felicitar la senadora i felicitar... i vull que traslladi la felicitació del Grup Popular als altres senadors i diputats del Partit Popular que són a Madrid perquè continuïn treballant, perquè continuïn defensant els interessos de Balears i perquè conjuntament amb el Govern d'aquesta comunitat autònoma facin les coses el millor possible per al benefici dels ciutadans de Balears, perquè puguin tenir unes millors condicions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps, ara sí que li anava a cridar l'atenció, però no hi ha arribat.

Per contestar les intervencions que l'han precedida, Sra. Senadora, té la paraula, també per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SENADORA EN REPRESENTACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Maria Antònia Garau i Juan):

Gràcies, Sr. President. Bé, hem parlat de molts diversos temes, ara en aquesta darrera intervenció intentaré agrupar-los el màxim possible.

Un tema, per llevar-lo d'enmig perquè no té res a veure amb les dues esmenes que eren de debat, el descompte de resident. La veritat és que és un tema que ha duit la molta confusió. Hem discutit molt a Madrid, s'ha discutit molt aquí, però sobretot s'ha duit als mitjans de comunicació. Em sap molt de greu, però la redacció del text, com la interpretació que en tenen vostès, no són la que tenen al ministeri, no ho és, gens ni mica i el que em sap greu d'aquest tema precisament és que és reiteratiu, cada ics temps es torna a treure i es torna a crear aquesta inseguretat per part dels ciutadans, si hi hagués el més mínim dubte, ja estaríem al darrera, però és que no n'hi ha.

En cada pla hi ha la ministra de Foment amb aquest tema i és cada ple, cada ple, cada ple, no és qüestió de redacció, és qüestió que és un tema d'interès, a vostès els interessa i cada ics temps el treuen a premsa. Em sap molt de greu, però crec que està bastant explicat, discutit i votat i, evidentment, és un tema bàsic per a aquest govern balear, tant per als diputats com per als senadors i actuarem en conseqüència.

Llevant aquest tema que no té res a veure amb les esmenes, però el volia aclarir perquè crec que és bastant senzill d'explicar, són a vegades altres partits que l'intenten embullar, parlaré del tema de la repercussió que a vostè li sembla irrisori, Sr. Bonet, del fra Juníper Serra, idè, em sap molt de greu, però està bastant avançat el programa i es veuran molt aviat aquests bons resultats per part de les empreses locals com li he comentat, a part del desenvolupament cultural que pugui tenir la illa per aquest tema.

No sé per què, no sé per què l'ha molestat que li parli d'aquesta esmena si vostè diu que només en tenc dues, eh?, no és veritat?, no puc parlar de moltes... no, no és veritat, és gràcies, però bé, aquest programa efectivament, el podem mirar vostès i estudiar tot el que vulguin, però bé, no era l'objectiu d'aquesta comissió desenvolupar tot el programa, però ni tan sols les quatre pinzellades ràpides que he fet han estat del seu interès, em sap molt de greu.

Què esperaven els ciutadans que fes el seu govern? Vostès m'han comentat què esperaven els ciutadans de les Illes que fes aquest govern, sens dubte el que haguessin esperat de vostès és una paraula: responsabilitat i, la irresponsabilitat, l'estam pagant tots, no aquest govern, la paguen tots els ciutadans de Balears. Això sí que ens sap greu i, a més, ens han de renyar?, amb el que ens hem trobat i amb el que estam lluitant? Renyi'ns, renyi'ns, però el que nosaltres tenim és la raó al nostre costat, però això no ens llevarà de continuar lluitant per aquests drets, per tant, nosaltres sí som responsables, que és el que a vostès els faltaria un poquet.

Pressuposts, ja ens agradaria haver pressupostat molt més, tant a Balears com a Espanya, aquests pressuposts generals que han estat curts per a totes i cadascuna de les comunitats autònomes, a nosaltres ens ha tocat més. Precisament per això hem intentat incloure el màxim d'esmenes possibles, han estat factibles aquestes dues, una no és econòmica directament, com diu, és veritat, però donarà beneficis igualment, no totes són econòmiques, ho saben que no totes les esmenes són econòmiques?, n'hi ha d'altres que no ho són, aquesta serà econòmica al llarg del temps, a curt, mitjà i a llarg termini, per això s'han inclòs precisament aquests objectius dins el programa.

El que els comentava, els pressuposts no són els que ens haguessin agradat tenir, però almenys són reals, tant els d'aquesta comunitat com els d'Espanya i això sembla difícil, perquè a totes les empreses s'ha d'aconseguir aquest objectiu, però a vegades als estats no ho són. Els nostres pressuposts, els del Partit Popular, sí són reals i es compliran, són curts, tanta sort fossin més llargues les partides per a tots els projectes que voldríem fer, esperarem abans d'acabar la legislatura o en els anys següents poder gaudir d'uns pressuposts com déu mana i poder fer totes les actuacions que vulguem.

En defensa de la meva feina, no he de fer res més que presentar la meva feina quan vostès em demanin, no tenc el perquè defensar-la en el sentit de sentir-me... ofesa ni res, al contrari, tot el contrari, sé perfectament la feina que he fet, dels companys al Senat, de les altres illes i tant al Congrés com al Senat estam ben contents de la feina que hem fet per als pressuposts.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Senadora. Una vegada acabat el debat, agraïm la presència a la Sra. Senadora per venir aquí.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió, bones tardes a tots i a totes.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS